

Odpowiedzi Psychologa na najczęściej zadawane pytania

Czy moje dziecko jest gotowe do przedszkola? Czy da sobie radę?

Najważniejszy jest moment uświadomienia sobie co sami czujemy jako Rodzice. Pierwsze pytanie powinno więc brzmieć „Dlaczego wysyłam dziecko do przedszkola?”. Jeśli odpowiedź brzmi „jesteśmy zmuszeni podjąć taką decyzję, aby wrócić do pracy”, to możemy czuć się winni i pełni niepokoju. Pomyślmy raczej co przedszkole da naszemu Maluszkowi. Przecież pozna tam przyjaciół, nauczy się nowych umiejętności, zabawy z rówieśnikami, bycia w grupie, czyli w społeczeństwie. Teraz łatwiej pomyśleć, że przedszkole to miejsce dobre dla naszego dziecka. Miejsce, które w rozwoju trzylatka, raczej mu pomoże, nie zaszkodzi. To z takim przekonaniem starajmy się przygotować dziecko do przedszkola.

Czy mówić o przedszkolu? Co mówić?

Opowiadajmy Maluszkowi o przedszkolu. Opowiedzmy swoje miłe wspomnienia, albo wspomnienia przyjaciół. Mówmy o innych dzieciach, z którymi będzie mógł się bawić i o paniach pomagających w każdej chwili i sytuacji. Opiszmy kolorowe sale z zabawkami. Dzieci uwielbiają bajki i opowiadania. Pokażmy mu więc książeczki o przedszkolu. Pamiętajmy jednak żeby nie wymyślać, że w przedszkolu jest jak w bajce i dziecko zawsze będzie tam szczęśliwe. Nasz Maluszek może czasem za nami zatęsknić i może mu być smutno. Powiedzmy mu, że każdy czasem tęskni, ale po powrocie z przedszkola, razem spędzicie popołudnie i będziecie tym bardziej cieszyć się tymi chwilami.

Nigdy nie straszmy dziecka przedszkolem „tam będziesz musiał być grzeczny”, „powiem pani w przedszkolu co zrobiłeś”. Nie wywołujmy też na dziecku presji, że w przedszkolu będzie musiał coś zrobić „Teraz może nie chcesz, ale jak pójdziesz do przedszkola, to będziesz musiał jeść marchewkę... będziesz musiał sikać do toalety”.

Uważajmy także na to, co mówimy w obecności dziecka lub gdy jest ono blisko, nawet jeśli myślimy, że nie słyszy. Nie nagłaśnijmy swoich obaw, że boimy się czy sobie poradzi, czy będzie płakał, że pamiętamy, jak my płakaliśmy itp.

Czy zostawiać gdzieś dziecko bez rodziców?

Jeśli dziecko zostaje zawsze z jednym rodzicem, pozwól sobie na wyjście z domu samotnie i zostaw malucha pod opieką drugiego rodzica. Pozostawanie w nowym miejscu, z nową osobą, jest dla każdego, a szczególnie dla Maluszka, sytuacją trudną. Pamiętajmy jednak, że unikanie sytuacji, nie zmniejsza lęku, ale go pogłębia. W miarę możliwości zostaw dziecko z bliską i znaną osobą (babcia, ciocia). Jeśli to możliwe, poproś o opiekę inną zaufaną osobę (przyjaciółka, koleżanka).

Nie każdy trzylatek ma też doświadczenie w przebywaniu w grupie rówieśników. Zabawy i wspólnego bycia także musi się nauczyć. Aktualna sytuacja nie sprzyja organizowaniu dzieciom wspólnych spotkań, ale w miarę możliwości, idź na plac zabaw lub wykorzystaj spotkania rodzinne na umożliwienie dziecku zabaw z rówieśnikami. Jeśli maluch ma rodzeństwo, pozwól dzieciom pobawić się według własnego pomysłu. Daj im szansę samodzielnie rozstrzygnąć konflikty, zapytaj je co można by zrobić, żeby każde z nich poczuło się lepiej. Naucz dziecko dzielić się z innymi. Pokaż mu jakie są tego dobre strony, wspólna zabawa, urozmaicenie w zabawkach.

Kto ma odprowadzać i jak się pożegnać dzieckiem?

Nasze dzieci zazwyczaj zachowują się nieco inaczej przy każdym z rodziców. Jeśli Maluch przebywał głównie z jednym z nich i ma dużą trudność podczas rozstania, lepiej, żeby w pierwszych dniach odprowadzał go ktoś, z kim dziecku łatwiej się pożegnać. Ta trudność często stoi po naszej stronie, stronie dorosłych. Zastanówmy się więc, komu z nas łatwiej rozstać się z dzieckiem. Dziecko ma prawo płakać przy pierwszych rozstaniach. Niech nas to nie zraża. Zaufajmy paniom, które odbierają naszą pociechę pod swoją opiekę. Nigdy nie zabierajmy płaczącego dziecka spod przedszkola. Pokazując taką możliwość, trudnimy mu w ten sposób adaptację.

Pożegnanie nich będzie spokojne i jak najmniej wypełnione emocjami. Zaplanujmy więc trochę więcej czasu na wyjście. Pośpiech może zepsuć najlepszy poranek, wprowadzić zdenerwowanie, a tym samym niepokój w dziecku.

W przedszkolu wystarczy krótki buziak i zapewnienie, że przyjdziemy po Maluszkę o określonej porze. Dziecko nie zna się na zegarze, ale ma bardzo dobre wyczucie czasu. Spostrzega to jednak na swój sposób. Jeśli powiemy, że przyjdziemy po obiedzie, to oznacza, że wtedy, kiedy zje ostatni kęs. Bądźmy więc punktualni. Lepiej, żebyśmy to my poczekali na dziecko, niż ono na nas.

Czy odbierać wcześniej?

Pierwsze dni w przedszkolu są dla dzieci męczące. Jest wiele nowych bodźców. Wszystko obudowane jest silnymi emocjami. Dlatego nie jest wskazane, aby Maluch zostawał w przedszkolu długo. Jeśli mamy taką możliwość zabierzmy dziecko po obiedzie. Powiedzmy mu jednak, że tak wyglądają pierwsze dni. W przedszkolu zostajemy troszkę dłużej, żeby po krótkim odpoczynku, móc się jeszcze pobawić. Nie okłamujmy dziecka, że na nie czekamy pod przedszkolem. Powiedzmy, że idziemy do pracy, pozałatwiać ważne sprawy. To też będzie argument, do wytłumaczenia, dlaczego dzieci zostają w przedszkolu dłużej.

Jednak decyzja o tym, jak długo dziecko zostaje w przedszkolu, zależy od wielu czynników. To my najlepiej znamy swoje dziecko i wiemy, jak reaguje na zmiany. Jeśli wiemy, że nasz Maluszek raz zabrany po obiedzie, nigdy nie zostanie w przedszkolu dłużej, zastanówmy się, czy jest to dobry pomysł.

Co zrobić po pierwszym dniu w przedszkolu?

Odbierz dziecko z radością. Pokaż mu, że się cieszysz. Nie podkreślaj, że tęskniłeś, ale jeśli to Maluch powie lub pokaże, że tęsknił, powiedz, że to rozumiesz. Nie oczekuj, że opowie Ci swój cały dzień. Nie denerwuj się, gdy mówi, że nie pamięta. Opowiadając swoje przygody, przeżywamy je od nowa. Nasze dziecko czuje to samo, a dzień w przedszkolu jest zawsze przygodą.

Swoich pytań do nauczyciela staraj się nie zadawać w obecności dziecka. Jeśli chcesz to zrobić, powiedz, że zanim dziecko zostanie poproszone, chcesz porozmawiać z nauczycielem.

„Jesteśmy przedszkolem Rodzinnym. Każde dziecko jest dla nas ważne. Wspólnie z Rodzicami pragniemy stworzyć dla naszych dzieci przytulny i przyjazny „ drugi dom”

Przyświecającą nam misję możemy osiągnąć dzięki wspólnemu zaufaniu. Jako Rodzic małej Iskierki, jesteś częścią Przedszkola. Dlatego rozmowa z Tobą i każda Twoja sugestia jest dla nas bardzo ważna. Zapraszamy.